

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย / ผลการออกแบบ รวมทั้งอภิปราย ผลที่ได้

5.1.1 ผลสรุปการสำรวจภาคสนาม

จากการสำรวจภาคสนามทั้ง 8 จังหวัดคือ

- จังหวัดกาฬสินธุ์
- จังหวัดขอนแก่น
- จังหวัดสุรินทร์
- จังหวัดมหาสารคาม
- จังหวัดอุบลราชธานี
- จังหวัดนครราชสีมา
- จังหวัดอุดรธานี
- จังหวัดชัยภูมิ

พบว่าลวดลายมัดหมี่ของทางภาคอีสานของไทย มีพื้นฐานการสร้างลายมาจากรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ทั้งนี้เนื่องมาจากพื้นฐานของการมัดหมี่ เป็นการมัดลำหมี่เป็นข้อเล็กๆ ขนาดสั้น เมื่อต้องการเคลื่อนลายก็เพียงแค่เคลื่อนการมัดให้ออกไปให้ยังมีความเกี่ยวเนื่องกับมัดหมี่ลำเดิมอยู่เป็นลำดับไป เหมือนกับลายรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน โดยลวดลายที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากการประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน โดยอาจขยาย ย่อ และใช้ซ้ำ เพื่อสร้างความซับซ้อนหรือกระจายลายออกไปให้เต็มผืนผ้า

5.1.2 ผลสรุปจากการออกแบบ

ในส่วนของการออกแบบและการจำลอง (simulation) การผสมผสานลายด้วยโปรแกรมโฟโต้ชอป (Adobe Photoshop) ก่อนการทดลองทอผ้าจริงพบว่า โปรแกรมโฟโต้ชอปสามารถจำลองการผสมผสานลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทำการแยกลวดลายพิมพ์บนด้ายยืนเป็นหนึ่งชั้น (layer) และแยกลวดลายมัดหมี่ของกำของด้ายพุ่งออกเป็นอีกหนึ่งชั้น ทำการกำหนดเปอร์เซ็นต์ของทั้งสองชั้นให้เป็นที่ 50 เปอร์เซนต์ เมื่อนำภาพมาซ้อน (merge) กันจะได้ภาพจำลองที่ใกล้เคียงกับผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นมาก

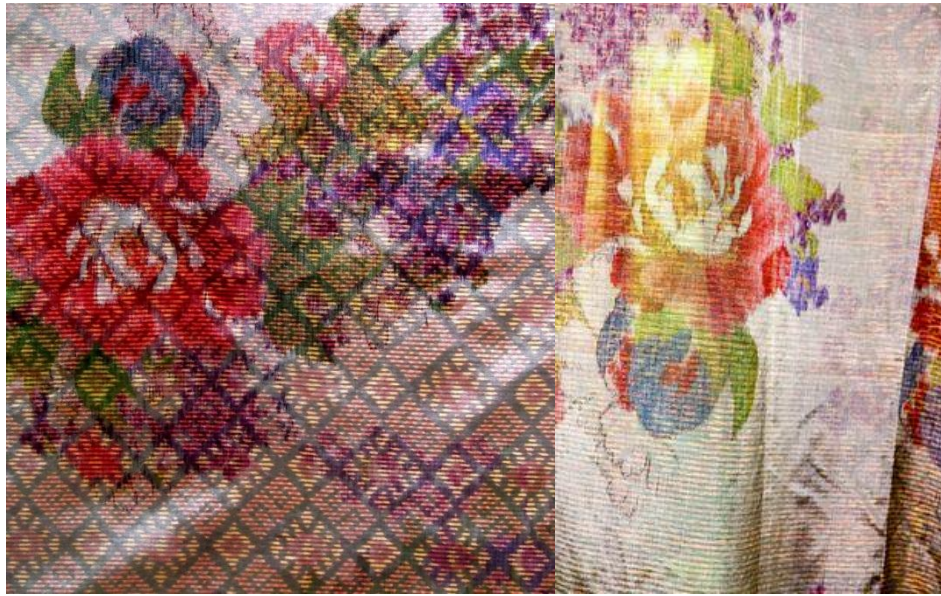

ภาพที่ 5.1 การผสมผสานลายด้วยโปรแกรมโฟโต้ชอป

5.1.3 ผลสรุปจากการทอ

จากการทดลองพิมพ์ลวดลายแบบรูปภาพ (pictorial) ลงบนด้ายยืน โดยวางลายในลักษณะของการจัดวาง (engineered) ให้มีลวดลายในส่วนที่ต้องการ และเว้นพื้นที่บางส่วนไว้ เมื่อนำมาทอกับลวดลายเรขาคณิต (geometric) ซึ่งในที่นี้คือลายขอกำบนด้ายพุ่งมัดหมี่ พบว่าลวดลายสามารถเข้ากันได้เป็นอย่างดี โดยในบริเวณที่ด้ายยืนไม่มีลวดลายพิมพ์จะเห็นลายขอกำได้อย่างชัดเจน และในบริเวณที่ด้ายยืนมีลวดลายพิมพ์อยู่จะเห็นลายพิมพ์ซ้อนไปกับลายขอกำ

ในการซ้อนกันของลายทั้งสองนี้ ยังคงคุณสมบัติในการเคลือบสีของผ้าไหมเมื่อมองในองศาที่ต่างกันไว้ได้อย่างชัดเจน กล่าวคือบริเวณที่ลายทั้งสองซ้อนกัน เมื่อมองในบางองศาจะเห็นลวดลายพิมพ์ที่ด้ายยืนชัดเจนกว่าลวดลายมัดหมี่ขอกำที่ด้ายพุ่ง แต่ในบางองศาจะเห็นลวดลายขอกำของด้ายพุ่งชัดเจนกว่าลวดลายพิมพ์ของด้ายยืน

ภาพที่ 5.2 ตัวอย่างการเลือกที่เปลี่ยนไปเมื่อองศาการมองต่างไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

การต่อยอดงานวิจัยชิ้นนี้ น่าจะเป็นการนำเอาผ้าที่ได้รับการพิมพ์ด้วยยืนในระบบดิจิทัลและ ด้ายพุ่งมัดหมี่ มาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับแฟชั่นหรือเคหะสิ่งทอ เช่นกระเป๋าถือ หมวก ปลอก หมอน หรือผ้าปูโต๊ะ โดยสามารถนำมาใช้รวมเป็นคอลเลกชันได้ โดยการคงลวดลายของด้ายยืนไว้ และ เปลี่ยนเพียงแต่ลวดลายของมัดหมี่ด้ายพุ่ง หรือในทางกลับกัน อาจจะคงลวดลายของมัดหมี่ด้ายพุ่งไว้ และ เปลี่ยนแต่ลวดลายของด้ายยืน ก็จะเป็นการต่อยอดองค์ความรู้ที่งานวิจัยนี้ได้ทำขึ้นไว้